

на єдинѣ: и преврази се
предъ нихъ.

3 И дрѣхи те мѣ свѣтѣха,
и кѣха кѣлы по премногѣ
като снѣгъ, каквы то немѣ-
же кѣлаиликъ да и зѣлаи на
земла та.

4 И пѣви ѡмъ се Иліа съ
Моѡсеа: и разговарахасе съ
Иисуса.

5 И ѡ говори Пѣтръ, и рѣ-
че на Иисуса: Оучителю, до-
брѣ ни є да бждеме тѣка:
и да направиме три колѣ-
кы, тѣке єдна, и на Моѡ-
сеа єдна, и єдна на Иліа.

6 Защо то не знаеше шо
да рече: понеже кѣха многѣ
оустрашени.

7 И облакы ги ѡкѣнава-
ше: и приде гласъ изъ обла-
катъ който говореше: тоа є
Сынъ мой возлюбленный,
него слышайте.

8 И внезапно като поглѣ-
днѣха, не видѣха вече нико-
го токѣма самаго Иисуса со
себе си.

9 И като слѣзѣха ѡ гора
та, запретъ ѡмъ, да не ка-
жатъ никому оныа работы,
шо то ги видѣха, но токѣма
когато воскресне ѡ мѣртва
те Сынъ человеческій.

10 И оудержѣха въ себе си
слово то, и пытахасе по ме-
ждѣ си шо ще да рече това,
изъ мѣртва те да воскресне.

11 И го попытѣха, и реко-
ха: зашо говоратъ книжни-

цы те, че трѣбѣва да дойде
Иліа по напредъ;

12 И Иисусъ ѡмъ ѡговори,
и рече: Иліа ще дойде по
напредъ, да оустрой сички
те (ракоты): и каквѣто є
писано за Сынъа человеческа-
го, така трѣбѣва да постро-
да много и да се оуничижи.

13 Но говоримъ ви, и Иліа
дойде, и направѣха мѣ шо-
то искаха, каквѣто є писа-
но за него.

14 И като дойде при оу-
ченицѣ те си, видѣ много на-
родъ околѣ нихъ, и книж-
ници те, който ѡмъ пред-
лагахъ испитованіа.

15 И ѡкѣ като го видѣ
сичкѣто народъ, оудивѣхасе:
и притѣрчоваха та го по-
здравлаваха.

16 И попытѣ книжници
те: шо ги испитѣвате;

17 И ѡговори єдинъ ѡ на-
родатъ, рече: оучителю, до-
ведохъ сына моего при тѣ-
бе, който има духъ неѣмъ:

18 И гдѣто го фане, раз-
трѣшѣва го, и пѣна течѣ
изъ уста та мѣ, и скѣрѣца
со зѣбѣте си, и вѣдрѣва-
се: и рекохъ на оученицѣ
те ти да го изгонатъ, и
немогѣха.

19 И ѡговори Иисусъ и рѣ-
че мѣ: ѡ родѣ невѣрный, до
кога ще бждемъ съ васъ; до
кога ще вѣтѣримъ; до-
ведѣте ми го.